

magtpaaliggende Spørgsmaal, havde der i de to Aar været Lejlighed til at sige det til et Medlem af Folketinget og til at vinde et Medlem af Folketinget for den Anskuelse og faa ham til at rejse sig og udtale sig imod Statstilskuddets Størrelse. Mon ikke det ærede Medlem, der er saa uhyre ivrig for dette Spørgsmaal, hvis han havde anvendt hele sin Veltalenhed overfor en af sine Partifæller i Folketinget i Fjor eller i Aar, kunde have faaet ham til at gaa ind paa den samme Anskuelse? Hvis dette Spørgsmaal var rejst i Folketinget en Gang fra hans Partis Side, ja vel, saa kunde det ikke være overraskende for mig, men den Omstændighed, at man har tiet fuldkommen fra Højres Side, at Højre i Folketinget hele Tiden, i to Aar, endogsaa har arbejdet ivrig med paa denne Forøgelse af Statstilskuddet, har fundet den særdeles hensigtsmæssig, det gør, at det er i høj Grad forbausende, at man nu pludselig gør dette til selve Sagens Spidsspørgsmaal. Det har aldeles ikke været fremme før, men nu kommer det pludselig.

Saa siger det ærede Medlem, at det skulde nødig være Landstingets sidste Gerning at forøge de sociale Udgifter og derved bringe os i finansielle Vanskeligheder. Ja, jeg maa sige, jeg tror ikke, at dette Landsting vil gøre sig selv noget uhyre godt, hvis det skulde blive dets sidste Gerning at nægte at vedtage Sygekasselovforslaget, fordi det bringer et Statstilskud, om hvilket Folketinget enstemmigt har sluttet sig, og som i den nye Form har den Fordel, at det giver fattige Landkasser og daarligt stillede Provinskasser et forøget Tilskud.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har Ordet for en meget kort Bemærkning.

Bramsen: Den korte Bemærkning skal gaa ud paa, at det vil være meget vanskeligt for den højtærede Minister at vise 5 Linier i de to Aars Folketingsforhandlinger, der angaar Forhøjelsen af Statstilskuddet; det har overhovedet ikke spillet nogen som helst Rolle, og jeg — og vi — har ikke haft nogen Anledning til at tro, at det vilde støde paa uovervindelig Modstand, naar vi ønskede, at det skulde gaa ud.

Ministeren var overrasket over, at vi ikke har forhandlet herom med den Gruppe i Folketinget, som ved Tidernes Ugunst og ved Valgloyens Uretfærdighed ikke har den mindste Indflydelse paa Tin-

genes Gang dernede. Men det havde jo ikke gjort den fjerneste Forskel, om en eller anden af Højre i Folketinget havde udtalt, at han ikke syntes om det; Forskellen vilde højst være blevet, at det, naar han kom ud paa Valgtribunerne, kunde være brugt som Angreb imod ham; paa det faktiske Udfald af Sagens Behandling i Folketinget vilde det ikke have faaet nogen som helst Indflydelse.

Indenrigsministeren (Rode): Det er selvfølgelig ikke min Sag at forsvare Højre i Folketinget, men naar det ærede Medlem (Bramsen) antyder, at Højre indtager sin Stilling af Frygt for, hvorledes det vil gaa paa Valgtribunerne, tror jeg, det er en noget haard Beskyldning mod Partifællerne.

Det ærede Medlem sagde videre, at hans Parti ved Tidernes Ugunst ingen som helst Indflydelse havde paa Sagens Gang i Folketinget. Jeg vil sige, at det ærede Medlem for Højre, som har siddet i Sygekassaudvalget i Folketinget, har haft megen Indflydelse paa Sagens Behandling, har bidraget meget til dens videre Fremførelse, og det ærede Medlem har ligesom andre ærede Medlemmer baade i Salen og i Betænkningen dvælet ved Spørgsmaalet om Statstilskud; derfor har jeg Ret til at sige, at hvis virkelig Statstilskuddet paa de 400,000 Kr. fra konservativ Side skulde være et afgørende Spørgsmaal med Hensyn til Lovforslagets Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse, maatte man dog i de to Aar, hvori Sagen har været behandlet, kunne have sporet en Antydning deraf i det andet Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bramsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 1/2 med følgende Dagsorden: